

א' דרוש ד' (ב) בענין ר"ה (ג) כבר נכתב אלנו עניינו ושם ביארנו בענין י"ב חדשי השנה כי מן תשרי עד ניסן הם ו"ק של הזכר ומלא כי אדר הוא החוט' שלו וניסן הוא מחובר כי הוא בחי' פה של הזכר ובחי' גולגולת של הנקבה והוא כי מן הכל הולא מפיו של הזכר נעשית הגולגול' של הנקבה נמצא כי ניסן מושיל לב' לו ולה ולכן מעבירין חדש אדר ולא חדש אחר לפי שאנו לריכין שיהיה החדש ההוא בסוד פה של הזכר ולכן לריך לקדש החדש צפה ולומר מקודש מקודש כמ"ש ז"ל ע"פ אשר תקראו אותם צמועדס אהם כתיב והטעם. כי ע"י הכל פיו נעשה גולגולת שלה ואמנם ו' חדשים מניסן ועד תשרי הם ו"ק הנקבה ומלא כי אלוה הוא חוטמא של הנקבה ותשרי הוא פה של הנקבה וגולגולת הזכר ואמנם נודע כי ר"ה אז הוא זמן שמאלו תחת (לראשי' ד) בתוס' ל' כנו' בס"ה והענין הוא כי יש ב' פסו' בשיר השירים הא' הוא שמאלו תחת ראשי והב' הוא שמאלו תחת לראשי. והנה פ' הא' נאמר על זמן ר"ה כי הנה אז הוא הענין החיבוק ואמנם בימי החול עומדים איהו יעקב בגלגל דו"א ואיהי רחל בסוד דו"א ומלא כי שמאלו של ז"א שהיא גבו' שבו עומדת למעלה מראשה של רחל העומדת בסוד אצל ברה"ה עולים ב' יעקב ורחל ועומדים בגבו' דו"א שהוא שמאלו כמבואר אלנו בסוד תפלת ר"ה בעליהה וא"כ עתה יכול ז"א לחבק לרחל ולהשי' שמאלו תחת ראשה ממש כי עד שם עלתה ראשה ולא גופא ואינו יכול לחבק גופא ועל זה נאמר שמאלו תחת ראשי ממש אצל הפי' הב' נאמר על החיבוק הנעש' בשבת וי"ט כי אז ז"ן הם שווים בקומתם ממש וראשם שוים ואז הוא חיבוק יותר שלם כי שמאלו מחבק את שמאל שבה ממש ולא ראשה כמו ביום ר"ה וזמ"ש תחת לראשי כלומר תחת שמאלי אשר שם היה ברה"ה בחי' ראשי עלמה אצל עתה אינו מקום ראשי אלא מקום שמאלי וזמ"ש לראשי בתוס' ל' כלומר תחת המקום שהיה שם ראשי תתי' בזמן הכריא' שאז יא' ראש הנקב' כנגד החזה של הזכר בין חסד לגבור' ב' זרועות גם אותיות לראשי הם ישראל לרמוז כי החיבוק הזה אינו מיעקב אלא מז"א עלמו הנקרא ישראל :

דרוש ה' ה' בענין השבת וי"ט וכבר ביארנו למעלי' בענין השינוי והחילוק שיש בין השבת ליו"ט ולר"ה וע"ש ונבאר כאן עניינם בקיצור הנה שם נבאר' כי בבחי' היות שנוק' דו"א עולה ביום שבת בתפלת חזרת המוסף עד הכתר של אור"א (ו) והיא שיה אלו עתה ממש בכל שיעור קומתו לכן קדושת השבת היא יותר גדולה מקדושת יו"ט (ז) אצל בבחי' כי ביום השבת היא מקבלת ההארה שלה ע"י ז"א לכן אין זה שלימות אל' משא"כ ברה"ה וי"ט שהיא והוא שוין ויוקין מבחר א' ואינה מקבלת הארת' ע"י. אצל להבין זה לריכין אנו להודיעך ענין זה (ח) דע כי כל הזווגים שיש בזו"ן שכולם לריך שזו"ן יקבלו שפע והארה מן ט"ס דא"א (ט) ובכת זה יוכלו להזדווג אצל אין כל הזווגים שוים כי הנה בימי החול אז היא מקבלת הארתו מן הגלגל דא"א וכל בחינותיו של ז"א נכללין בקו הימין בגל' דא"א (י) ומלכות מקבלת הארת' מן הסוד דא"א וכל בחי' נכללות בקו שמאלי הוד דא"א וע"כ אין זו"ן שוים כא' ובר"ה אז ז"ן משתמשין בכתר א' ר"ל ב' נכללים בגלגל דא"א וכולם מקבלים הארת' בהשואה א' ואין יחרון לזכר על הנקבה ובשבתות אז עולין זו"ן עד הכתר דא"א וזה נכלל באבא וזו נכללת באי' ואין ב' שוים בהשואה א' ולכן היא מקבל' הארת' ע"י וזהו הטעם שהשבת נקרא קדש ממש כמ"ש ושמתם את השבת כי קדש היא לכם אצל ה"ט נקרא מקראי קדש לפי שביו' שבת ז"א מקבל מן הקדש דא"א ונותן ע"י חלקה אל נוק' ומלא כי ז"א עלמו שהוא ביה' יום השבת נקרא קדש ממש אצל שאר הי"ט אינם עולים עד המקום שעלו ביום השבת אצל בכל יו"ט עולים כפי בחינתו כמ"ש ומלא כי זו"ן שניהם אינם מקבל' משם כמו בשבת ולכן הם מקראי קדש מוזמנים מן הקדש אצל אינם קדש ממש לא היא ולא הוא ובי"ט אינם עולים זו"ן כמו בשבת עד כתר אור"א אלא כל יו"ט הוא משונה ומובדל מחבירו לפי בחי' בענין עליית זו"ן כמ"ש בסוף הדרוש של יום שבת בענין השינוי

שיש בין שבת ליו"ט ובין יו"ט לחבירו. ודע כי כפי בחי' עליית זו"ן באופן ההוא נכללין העולמות והענין הוא כי הנה ביו"ט של ר"ה עולין זו"ן יחד ב' בגבו' דא"א וב' נכללין שם ואפי' כל שאר הספי' אשר בא"א מגבו' שלו ולמטה כולם נעשין בחי' גבו' ועד"ז שאר היו"ט כל א' כפי בחי' (ט) ונבאר עתה עליית זו"ן ביום ר"ה הנה בר"ה ר"ה הראשונה נוק' דו"א היא ביהכל ק"ק דברי' (י) ובתפלת ערבית עול' עד מקום ספי' הגבו' שלה עלמה אשר בעו' האצילות ואז גם ז"א הוא עמה שם משתמשין בכתר א'. ובשחרית בתפילת לרהש עולים הזכר והנקבה בספי' הגבורה של הזכר עלמו ובהזרה עולים שניהם בעטרא דגבו' אשר בדעת של הזכר עלמו. ודע כי לעולם כל בחי' חזרת תפילה היא בסוד חג"ת והם עולים למעלה בזכיה ובמוחין. ובתפלת מוסף בלחש עולים שניהם בספי' הגבור' של א'. ובהזרה עולים שניהם בספי' הביני' של א' אצל אינם עולים בדעת שלה עד מ"ש בחזרת תפילת שחרית והטעם הוא לפי שדעתן של נשים קלה ואין בהם בחי' דעת ולכן אינם עולים אלא בזכיה שבאי' כי הנה היא נמשכת מספי' הגבו' דא"א כנודע . ובמנחה בלחש שניהם הם למטה בספי' הגבו' של נוקבא דו"א כמו שהיו בחפי' ערבית . ובהזרה עולים שניהם בזכיה של הנקבה עלמה אשר היא ג"כ נמשכת מלד עטרא דגבו' כנודע וגם צוה שיך טעמא דלעיל שמה שאינם עולים בדעת שלה הוא כי אין לה דעת כי נשים דעתן קלה :

בר"ה ב' דר"ה הנה נבאר למעלה כי ביום א' דר"ה נסרין כל הגבו' שיש מן הכתר דו"א עד החזה שבו וכולם ניתנו בכתר שלה כי שם הוא מקומה כנגד אחורי הת"ת והנה כבר הו' חסדים נפסטו בז"א וכת ה"ג אשר מלד עטרא דגבו' שבה כבר הם מוזמנים שם להכלל בה כי אז מחלי' עינים ומליאותם והם שם עדיין בכח בראשה. והנה בתפי' ערבית דליל ב' עולים ב' בדעת שלה בגבו' הב' דעטרא דגבו' שבה והיא אותה אשר אח"כ עתידה להתפשט בספי' הגבו' שבה :

ופעם אחת שמעתי ממוז"ל דרוש זה הנו' ויש בו קלט שינויים ואמרתיו לכתבם. בזיל א' של ר"ה בתפילת ערבית אז זו"ן עומדים בספי' ההוד של ז"א עלמו האמנם להיות שאימ' מסתלקת מעל ז"א ונשאר ישן בסוד הדורמיטא כנ"ל בדרוש שקדם ולכן אין הנקבה מקבלת הארתה ע"י ז"א אלא מאימא עילאה ביהוה מחוץ דו"א ואמנם היא עומדת אז בסוד שלו והיא מקבל' שלה ע"י ואח"כ היא לוקח' ומקבל' ממנו בהיותו עומד בסוד שלו כנו' . ובשחרית בתפילה דלחש שניהם בספירת הגבור' שלו . ובהזרה שניהם בעטרא דגבורה שדעת שלו . ובתפילת המוסף בלחש שניהם בספיר' ההוד דאימא . ובהזרה שניהם בספיר' הגבור' דאימא :

דרוש ו' (א) מדבר בענין כונת העמידה בקיצור ואח"כ אחזור לבארים באורך בע"ה וז"ל **ברוך** הנה בחפי' יולד עד גאל ישראל העליו את המל' עד היכל ק"ק דבריאה והנה היא בבחי' נקו' א' כלולה מי' ואינה עדיין בבחי' פרי' כי היא בסוד לבי ומעטי את עלמך מבלי היות בה בחי' פרי' ועדיין אף בהיות' בסוד נקו' היתה חסרה ממנה בחי' הדעת שלה שהוא סוד ע"ב ק"ל כנודע. ולכן עתה אנו רואים לתת לה עתה במלת ברוך . וזה כונתו כי עתה ע"י ריבוי' דברכאן דאיית בה נקו' זו שנכללה בכל היכלותי' כנו' בס"ה צפי' פקודי אשר לסיבה זו נק' ברוך . הנה גם אנו רומזים במלת ברוך אל יסוד דו"א הנקרא ברוך לפי שיוצד בריבוי' דברכאן עילאין וגותן לה בחי' הדעת הנו' אשר הוא שם הויה שהוא בגי' כ"ו ובריבוי' הפסוק שהוא בגי' ע"ב ובריבוי' המלא במילוי אלפיין כזה יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא העולה בגי' ק"ל אשר ג' בחי' אלו הם הדעת שבה והם בגימ' כמנין ברוך שהם כ"ו ע"ב ק"ל. **אתה** הנה עתה ניתן זה כח הכ"ב אחתון שיש ביסוד כנודע כדי שבתם הזה תוכל להעשות אח"כ בחי' פרי' שלם וזהו תי' אחת א"ת ס' כי היא סוד אות ה' תאחה ומשכין בה כ"ב אותיות שיש מן אלק ועד תיו שהם א"ת .

הגרות וביאורים: (א) א"ש עוד מלאכי דרוש קטן קרוב אל כל האמור ואכתוב אותו במקום הזה דרוש ד' ב' (ב) מולותו (ג) פ"ח פ"ד מר"ה (ד) מלת בתוספת ל' יתאח כתיבת יד (ה) פ"ח פ"ו משער ר"ה (ו) הרב ש"ס הגיה אימא (ז) פ' דכוי"ט אינו עולה בכתר דאימא רק עד תפלת הנגחה ולא במוסף. ט"ז : (ח) א"ש ז"ג בדרוש הזה נבראה שהוא חילק עם דרוש השלישון דשם כתב בחיל בגלגל דו"א ובאן כונת בגלגל דא"א וכן נהיה. ואפשר לפרש שהוא מדבר בכל קו הנ"ה בין למעלה בין למטה: (ט) פ"ח פ"ח מתפלת ר"ה (י) עיין בה"ט ר"ע פ"ב ד"ה לריך ז"ל לידע הקדמה כוללת שכל התפלות מר"ה עד יוה"כ וכלל הוא לתקן סדר אר"י"ע דספירת הגבורה תדע לך דכל פסטי פרטות דספירת דאצילות תמטסין מריש עתיק עד (*) ע"ד אמת א' בעמוד השני שיך ללאן

גם הכוין ב'אות ה' של אותה אל ה' אותיות מנלפ"ך הכפולות . יהודה עתה תכוין להעלות זאת הנק' של המל' עד מקום החזה דו"א באחריו במקום שהיתה שם תח' אלילותה :

אלהינו

עתה אנו ממשיכין כח ב'זו"ן כדי שעי"ב יחזרו אח"כ פכ"פ וזה נרמז במלת אל של אלהינו כו' זה בקיבור (א) עוד ירצה באורך הדרוש הזה וכוונתו היא מה שראוי לכוין בה ביום ר"ה בנפ"ש שחרית לבד והנה בתחל' נקדים לה הקדמה א' (ב) והיא כי אין שינוי וחילוק בין כונת ברכת אבות שבימי החול לימי ר"ה אלא בענין כונת הרי"ו שאנו מוסיפין לכוין ביום ר"ה בכל בחי' ובחי' בצרכת אבות כמו שהבאר אבל בכל שאר הכונו' הם שוים. ובעת הדבר הוא לפי שעתה הם ימי הדין והגבו' והי"ו וכו' הוא בנ"י וצדקה וכוונתו עתה אהיה לבצע מציאותם אלא להמתיק ולבסס את הגבו' והרי"ו האלו. ונתחיל בבאר הברכה. ב'רוך תכוין בזה כי נודע הוא במש"ל שבבשרו יולד אור עד סוף גאל ישראל העליון את המל' עד היכל ק"ק דבריאה הנה היא בבחי' נקו' א' כלולה מ' ואינה עדיין בבחי' פת' כי היא בסוד לכו' ומעטאי את עלמך וכוונתו עתה להעלותה עד מקום אלילותה שהוא כנגד החזה דו"א בסוד אב"א. ואח"כ נעשה אותה פת' שלם וכוונתו פכ"פ. והענין הוא כי ד' בחי' יש אל המל' כנ"ל בבאר משנת ד' ראשי שנים הם כו' הא' היא בחי' בסוד קשר של תפילין ש"ר תחת ד' רשעים חב"ד דו"א ושם הניח' שורש א'. עוד יש לה שורש תחת תנ"י דו"א ושם הוא מקום החזה. עוד יש לה שורש ג' תחת נה"ו דו"א תחת היסוד ושם הוא נקרא בסוד ה' אחרונה של הוי"ה. עוד יש לה שורש ד' למטה בהיכל ק"ק דבריאה ושם היא בסוד נקו' א' כלולה מ' אבל אין בה בחי' פת' ואי נקרא שם אדני". וענין בפי' חיי שרה בענין מערת המכפלה ותבין מה ענין ד' בחי' אלו הישב והנה כונתו עתה היא להעלות ולהמשיכ' אל שרשיה העליונים הד' אלו הנז' :

ונחזור

לבאר מלת ברוך הנה כונתו להמשיך בה בתחיל' בחי' דעת ק"ל בנפ"ש היותה עדיין נקו' כלולה מ' כי עדיין היתה חסרה מן הדעת ק"ל והמשיכה זו אנו ממשיכין אלי' מן היסוד דו"א הנק' ברוך. ונודע כי הדעת ק"ל שבה היא בחי' עטרא דגבו' מנ' עטרין אשר בדעת דו"א כי עטרא דחסד נחלקת לה' חסדים המתפשטים בה' קלוות דו"א מחסד עד הוד שבו ועטרא דגבורה הנחלקת לה' גבו' המתפשטות בה"ק שבנקבה מחסד עד הוד שבה. ואמנם עתה עדיין הם עומדות ביסוד דו"א ומשם נמשכת ויחסיט בדעת שבה ולכן לריך שתכוין במלת ברוך כי היא זו הנקו' של המלכות הנק' ברוך בכל הגוה ריבוי' דבראון שהם ההיכלות שלה שנקללו בה. וגם תכוין אל היסוד דו"א כי גם הוא נק' ברוך ומשם יורדת היתה עטרא דגבו' בנקו' הזו הנק' ברוך כנו' ועי"ב יש בה דעת ק"ל. ולריך שתכוין כי הנה בתח"י היא עטרא דגבו' היא הוי"ה א' פשוטה שהיא בנ"י כ"ו וכשניתנה בדעת של הנקבה מתחלקת לה' היות ששם ה"ג והם בנ"י הרי עתה בחי' כ"ו ק"ל ומסר ע"ב לתשלוש ברוך וזה ענינם. הנה תכוין אח"כ כי המל' ב'היות' בסוד נקו' א' אין בה רק ג' קוים והיא ג' לילין בנ"י כי חב"ד שלה נכללת בחג"ת שבה. וגם נה"י שבה נכללת בחג"ת שלה וגמלא שאין בה רק הוראת ג' קוים ולכן אפי' שאלו ה"ג ששה ה' היות אשר בדעת שבה הם עמידות להתפשט בה אחר היותה בחי' פת' בה' קלוותיה שהם מחסד עד הוד שבה עכ"ל כיון שעתה היא נקו' א' בלבד אשר לכן אין בה רק הוראת גילוי ג' קוים בלבד כנו' לכן אין מתפשטות בה רק ג' ההוי"ת מן ה"ג בחג"ת שלה וז' היות האחרות אינם מתפשטות עדיין. והנה ענין התפשטות הזה הוא כי מה שהיה שד עתה בדעת שבה בבחי' ד' אותיות הויה הם עתה בדרך התפשטות הויה י"ה י"ה י"ה י"ה שהוא ענין ריבוי' הויה שהוא בנ"י ע"ב והרי עתה הם ג' בחי' כו' ע"ב ק"ל ששם בנ"י ברוך. ובעת ב'ארנו לעיל כי בכל בחי' ובחי' לריך לכוין בחי' רי"ו. והנה הרי"ו שלריך לכוין בכאן הוא בסוד ג' הויות הנו' המתפשטות בחג"ת שלה כנודע אשר כל א' מהם היא בנ"י ע"ב כנו' והנה ג"פ ע"ב הם רי"ו גם תכוין אל רי"ו ב' באופן אחר. והוא כי תכוין במלת ברוך שהוא בנ"י רי"ו ועוד י"ב והנה הרי"ו הם ג"פ ע"ב הנו' והי"ו הם י"ב אותיות שבמילוי אדני' במילואו כזה אלק דלת נון יוד. והנה הרי"ו הזה נמשך במל' הנק' אדני'

כי כבר נודע לעיל כי שורש המל' היא תחת היסוד ושם עומד' בסוד ה' אחרו' של הויה אבל ב'היותה בבחי' בבחי' נקו' נקו' שם אדני' והרי נתבאר ב' בחי' רי"ו. והנה עד עתה נתבאר בבחי' המתפשטות בנקו' היתה ועתה לריך לכוין ע"י מי נמשכין אלו ההארו' וענין כונה זו היא בסוד ב' הכריעו' שלריך לכרוע במלת ברוך אתה כמבואר באורך בצרכת אבות דנפ"ש שחרית. וסנה הכריעו' הא' היא לכרוע הגוף לבדו במלת ברוך והכריעו' הב' היא לכרוע במלת אתה הראש כנו' בווהר דב'אתה גמין רישא וכוונת אלו הכריעות הוא. דע כי ז"א יש בו הויה א' שלימה הכולל את כולו והנה במלת ברוך תכוין בכריעה היתה של גופך להוריד בתחלה ו' לגבו' ה' תתאה להאריעה ולתת בה כח שמוכל המל' הנקרא אדני' ב'היותה בסוד נקו' בבריאה להעלות למע' וזו ה' שאנו מורידין אות' ו' לגבה היא שורש הנ' של המלכות אותה הנק' ה' תתאה של הויה העומדת תחת היסוד דו"א. והנה בחי' הרי"ו שלריך לכוין בזה הוא זה כי ב' אותיות ו"ה הנו' נעשים רי"ו באופן זה כי ליוז אות ה' ר"ו ועם אות ה' הרי רי"ו. וענין רי"ו הוה הם ג' הויות דמלוי ס"ג ועם י' אותיות המילוי הרי ע"ג והנה ג"פ ע"ג הם רי"ו כי הא' המארתת בכל הויה מהם הוא בחי' הכללות שבה ותכוין כי ג' הויות אלו נמשכות מאות א' מאתיה דמילוי הויה שבבחי' ותכוין כי גם י' ליוז הוא יו"ד כזה **א** הרי רי"ו והרי ב'פ רי"ו אחרות :

אתה

עתה לריך לכוין כי אחר שבאר נמשך בה בחי' דעת ק"ל ב'היותו עדיין בסוד נקוד' אנו לריכין לתת בה כח לעשות פת' שלם אח"כ והנה אין הפת' נעשה אלא ע"י האותו' כנודע ולכן תכוין בכריעו' הראש אשר במלת אתה להוריד לה כ"ו אותיו' שהם כ"ב דא"ב וה' היותו של מנלפ"ך מן היסוד דו"א כנודע כי כל האותיו' הם ביסוד הנק' ברוך בסוד נגילה ושמח' כך זהו ענין מלת אתה א"ת ה' כי א"ת הם כ"ב אהוון שיש מן א' עד תי"ו בא"ב ואות ה' הם ה' אותיות מנלפ"ך היתיריים וענין הרי"ו שיש עתה הם ג"פ רי"ו כמ"ס. הא' הוא כי תכוין כי אתה הוא בנ"י ת"ו כמנין רי"ו לפ"ך והענין הוא כי כונתו הוא להמתיק את המנלפ"ך של המל' ע"י הורדת זה המנלפ"ך הרמוז בה' של אתה כנו' ואמנם ב' הגבו' הנרמוזת בב' אותיות מ"ן שבמנלפ"ך דמל' כבר נתמחקו במלת ופי' יגיד שתהלקן כנ"ל בתפלת שחרית דחול כי פ' הוא בנ"י מ"ן ולכן א"ל עתה להמתיק ולבסס אלא ג' גבו' לפ"ך. והנה בארנו כי אתה הוא בחי' רי"ו לפ"ך והנה הרי"ו הם בחי' הכ"ב אהוון הנרמוזים בא"ת מן אתה והלפ"ך הם רמוזים ב' של אתה. וענין היות הכ"ב אהוון בחי' רי"ו הוא באופן זה כי הנה כל אות מהכ"ב אהוון כלולה מ"ס והם עשר פעמים כ"ב הם ר"ך ולהיות כי מספר ר"ך הוא ענין רכות ורחמים ולא קושי הדין לכן לריך לסלק מהם ד' אותיו' וישארו רי"ו שהוא כמנין גבו' והד' אותיות האלו שנסיר הם ד' אותיות גיכ"ק השרשו' בלבד פת' כי כבר נח"ל כי כל אות כלולה מ"ס והנה הם מ' אותיות ג' ואין אנו מסירין רק ד' אותיו' גיכ"ק השרשו' בלבד ועטם למה אנו מסירים ד' אותיו' אלו ולא אחרות וגם ארך אלו הם ר"ך ורחמים יותר מן האחרו' הענין הוא זה כי הנה כ"ב אותיו' נמשכות מן חמש מולאות הפה כנודע והנה הם גולרים מן חיבור הדין והגרון שהם בחי' חו"ב והנה אותיו' גיכ"ק הם אותיות החיד' שהם חכמה ומשם נתפשטו כל שאר האותיו' ויחסיט בגרון שהוא בינ' ולפי שחכמ' הוא רחמים גמורים אין להכניס אותיות' שהם גיכ"ק במנין לפי שיתבטלו הדין לגמרי ואין כונתו לבטלם אלא להמתיקם ולבססם בלבד. ואמנם ענין אותיו' לפ"ך אם תחבר עמהם הויה אחת פשוטה העולה בנ"י כ"ו יה' הכל רי"ו אחד ב'אות ה' של אתה. אמנם שני רי"ו הנזכר הם רמוזים בשתי אותיות א"ת של אתה בבחי' ליוזם ופנה הם ב' רי"ו אחד באות א' של אתה בבחי' ליוזם ופנה הם ב' רי"ו אחד ב' ריש, גם ת' היא ליוז רי"ו כזה ת' הרי הם ב' רי"ו הא' הוא כנגד כ"ב אותיות א"ב והא' כנגד אותיות לפ"ך. והרי"ו הנ' הוא בהחברות הכ"ב אהוון וה' אותיות מנלפ"ך בחיבור א' ולכן לריך ליייר מלת אתה בליוז אחיה בזה האופן א"ה של אתה הם א"ה של אהי"ה אבל אות ת' של אתה ליוזם הוא רי"ו כנ"ל והנה ה' והואו של ה' הנו' הם ליוז **ך** והיא ה' א' ועם אות יוד של ה' ה' שבסופה הרי י"ה של אהיה

הגרות וביאורים : סוף עשה וכולם מתלבשים זה בתוך זה באופן זה כל כתיבם דל פרטי פרטי דלעילוי המתפשטין כל לורך אפי"ש מתלבשים זה בתוך זה וכן ספירת החכמה כיוצא באופן דהעשר ספירות מתפשטים לפניהם פשמים אפי"ש. אפי"ש דעתר ועליו מלביש אפי"ש דהקמה ועליו אפי"ש דכניה ועליו אפי"ש דחסד ועליו אפי"ש דגמילה וכיוצא בכל העשר והנה באלו המינים דר"ה עד יוה"כ עסקנו באפי"ש דכניה והנה כן ב"ה שהוא כשרתו הולך מתחיל לריך לכוין כל כונת ומירות ויוזר שהוא חיקון אפי"ש דגמילה ר"ל בינות דגמילה דו"ק דו"א דישמ"ח אשם כל תפלות הוא [הקמה וז' בענין עמדה דתפלת שחרית דר"ה כתב הרב זל"ה שהיא כפ"ר תפלת דחול ומשם ואין ביניהם הפרש כלל אלא בחי' הרי"ו לבד וז"ע גדול כי נראה שהפרש גדול ביניהם שחיל הנוקבא עולה בכריעות וברכה אינו עולה אלא בוקיפית. והם עולה בוקיפית עד החזה והבא עד הכתר] וענין חו"מ דקס"ב פ"ב ד"ה הנה כמננו ודקמ"ה פ"ב ד"ה והנה היה אומר : א) כפס"ת הטעם והם בנ"י מ' :

אל ז"א דאלימות ונעשים מוחין דא"פ אל לזה הנקרא ד' דקשר דהפי' שבראש ונעשין מוחין דא"פ אל רחל נוק' דז"א אבל אינם נכנסין בה כי זו היא למטה צבר' אבל נשארם למע' בלאה והנה כל המוחין הפנימים האלו הם מבחי' הפנימיות הנקרא נשמות ואינם מבחי' החילו' הנק' עולמות כמ"ש ענין ב' בחי' אלו למע' בדרוש הב' של ב' ו"ט דר"ה ונמצא כי עתה אנו לריכין להמקרא אור המקיף אל מוחין דא"פ דז"א עולמו מבחי' הפנימיות הנקרא נשמות כנו' וע"כ יוכל ז"א לתקן את רחל נוק' לעשותה פרי' . ואמנם כמו שלטורך ביאת המוחים הפנימים הולרך זוג אבא ואי' ביחוד ק"ש של שחרית כנו' כן לנורך האור המקיף של המוחין לריך זוג אחר מחדש ואו' הם יתנו וישפיעו אור המקיף דמוחין בז"א והנה זה הזוג נרמו עתה במלת אר"ה כמ"ש . וזה ענינו טכיון כי אלהינו הוא אי' עילאה ואלהי הוא אבא והואו של ואלהי הוא הדעת הידוע המזוג את אי"ה ואבותינו הוא בחי' אוה"מ של ד' מוחין דז"א . וטעם קדימת אימא לאבא הוא לפי שבא' כוון שמים בתבוא' כי עיקר תיקון ז"א הנק' שמים הוא ע"י אימא . טעם ב' לפי שפ"י של אימא הם נעשים עצמות דז"א כנודע . טעם ג' כי לריך להקדים העולות בחחי' מן' באי' כדי שאח"כ יתן בה אב' מ"ד . טעם ד' לפי שכונותינו עתה לתת א"מ במוחין דז"א ונודע כי כל א"מ הוא משם אלהי הנק' אי' כי הוא הנקרא קו ירוק המקיף את העולם ולכן אנו מקדימין אותה . טעם ה' לפי שכונותינו היא לעשות כתר דז"א בהיבט אלהינו ונודע כי כתר דז"א נעשה מחלי' החתון דת"ת דאי' (ה) ולכן אנו מקדימין את אימא במלת אלהינו ואח"כ את אבא במלת ואלהי כנו' . והנה כיון שהזוג הזה הוא לנורך איה"מ דמוחין דז"א גם הזוג הזה דז"א הוא נעשה בבחי' אור המקיף שלהם ולריך שטכיון בזה וא"כ לריך שטכיון עתה בנ' חיצות אר"ה אל ג' שמות של חזרות המקיפים באר"ה ודעת . (ז) ואלו הם הויה דע"ב באבא ודס"ג באי' ודמ"ה בועת ונרמזים באופן זה כי בב' אותיות א"ל מן אלהינו נרמו אל שם א"ל היוא' מן ג' יודין וא' שיש במילוי הויה"ה דס"ג שבא"י כנו' ברה"מ בפ' פתחם בד' רמז' ע"ב :

והנה בהסירך אל מהויה דס"ג ישאר ל"ב והו' בחי' אור המקיף אל הל"ב נחיצות שבמוחין נשאר ד' אותיות הינו מן אלהינו והם בני' ע"א ששם ענין ע"א סנהדרין שבאימא . גם אם חסיר מהויה דס"ג חשבון הב"ל שהוא בחי' אור המקיף כנודע ישאר כ"ו ועם מ"ה שהו"ץ הו"א ג' הרי ע"א כמנין היכ"ו מן אלהינו ובמל' ואלהי' טכיון כי הנה בחי' זו רמוזים אבא ודעת כנו' והנה אלהי רמוז באבא כנ"ל והנה הוא בנימטר מ"ו כמנין אותיות מילוי הויה"ה דע"ב דיודין . ואות ו' של ואלהי' הרמוזים בדעת כנו' הנה פ"ה נרמוז הויה דמ"ה באופן זה כי אות ה' היא ו"פ ו' והרי הם ל"ו כמנין אלה של ואלהי . ועם י' של ואלהי' הרי מ"ד ולפי שבמלת ואלהי נרמוז חיבור אבא עם הדעת שלו עולמו לכן אות י' של ואלהי עולה לכאן ולכאן כנו' והרי נחבאר ענין זוג אור המקיף דז"א ודעת בני' תי' הנו' . ועתה נבאר איך נמשך זה האור המקיף של המוחין פנימיים דז"א ואיך נרמזין בני' תי' אלו הנה נודע כמ"ש בהקדמת ביאור אדרת האינו ושם נבבאר ענין התפילין בארובה איך במוחין דז"א יש ו' בחי' ג' מהם א"פ ונ' מהם א"מ והבחי' ה' היא א"פ דמוחין פנימיים שבחך ז"א עולמו ואח"כ יולא מתוכם אור המקיף שלהם בסוד תפילין במלת דז"א ואלו התפילין הם בחי' הו' האחרון שבכולם ושם נבבאר אופן הולאת התפילין בסוד אור המקיף עולמו דז"א איך היא :

והענין הוא כי נודע שז"א מלביש את אר"ה מן החוזה שלהם ולמטה ואר"ה מלבישין את א"ה והנה נמצא כי ז"א מלביש את הא"ה מחלי' הס"ס שבו ולמטה אחר הויה א"ה מחלבם חך אר"ה שנתפשטו נה"י שלהם בחך ז"א כנודע והנה (ד) יש חד קולא דשערי נמשך מן ראש א"ה דרך אחוריו ומגיע עד רישי תרין כהפי' דיליה בלבד ונודע כי אלו תרי רישי כהפי' דז"א הם עולמם בחי' ב' עטרין דחסדים וגבורות שבדעת דז"א והנה על ידי ק"ש דשחרית נודווגו אר"ה בבחינת א"פ ואו' ירדו ונתע' ב' רישי כהפי' דז"א מבחינת א"פ שלהם עד למטה ונתע' ברישא דז"א ונעשו בו ב' עטרין דדעת בבחי' :

א"פ דמוחין ועדיין בחי' א"מ נשאר למע' במקום ב' רישי כהפי' דז"א וגם אותה הניח' דקולא דשערי דריש' דז"א אינה נמשכת רק עד שם ה' לפי שגם היא היא בחי' א"מ כי כל שערות הם א"מ כנו' ואח"כ חזרו אר"ה עתה בצרכת אבות להזדווג ב' בבחי' א"מ שלהם עולמם ואו' יורד גם אור המקיף של אותם ב' רישי כהפי' דז"א למטה ברישא דז"א ואו' ג"כ נמש' הוא קולא דשערי דרישא דז"א מאחוריו עד למטה בחי' הס"ס שבו המגיע בחאורי ריש' דז"א במקום העורף שבו שהוא בחאורי ב' עטרין דדעת דז"א ואו' מכה שם במקום ההוא ובוקע אותו ונכנס הארת ההוא קולא דשערי דרך אותה הבקיעה עד פנימיות מוחי' דז"א ועי"כ ניתוסף הארתם ובוקעת ויואלת דרך הפנים לחון במלח דז"א ושם נעשים בו בחינת התפילין מבחי' אור המקיף שירד מלמע' מזוג הב' דז"א :

אמר הכותב ל"ע כי כבר ענין זה נעש' במל' התפילין קודם התפלה ואיך נעשה עתה באחרונה ועוד כי הרי עתה ברה"ה אינו זמן תפילין . והנה בדרושי התפילין נבבאר כי התפי' הם רשימו דמוחי' שקדמו מאתמול ועתה בהפילת שחרית דיום זה באים מוחי' אחרים חדשים פנימיים ומקיפים בעת צרכת אבות ושם בדרוש אחר נבבאר כי התפילין הם מבחי' המוחים שירדו בליה בעולם הצריחה ואמנם בדרושי שכתבתי בסוד תיקון תפילין שחרית והתחלקותם בד' חלקים כנגד ד' עולמות אב"ע שם ביארנו כי ע"י תפילין של יד שהיא צבר' וע"י תפילין של ראש שהיא באלימות נעשין מוחין פנימיים דא"פ וגם באור המקיף שלהם אלא שהוא בבחינת חילוניות העולמות אבל בק"ש ובצרכת אבות או נעשים מוחין פנימיים דא"פ ודא"מ בבחינת הפנימיות של העולמות שהם בחינת הנשמות כנודע והרי לפניך ב' נעשים חלקוקים זה מזה ול"ע :

והנה לריך שתדע כי בכל מקום שנמצא בתורה ב' אותיות נ"ו בסופי חיצות כגון אלהינו אבותינו וכו' ואלו בזה כולם הם בחי' גבו' וכנו' בענין פ' ויהי נועם שאומרים במ"ש . והטעם הוא לפי שכל הגבו' נכללות בה' גבו' שהם אותיות מנלפ"ך העולים בני' פ"ר ואם תחלקם לה' חלקים שהם ה"ג יהי' כל חלק מהם נ"ו כי ה"פ נ"ו הם בני' מנלפ"ך ולכן כל מקום שנתמלא אותיות נ"ו בס"ת הם דין וגבו' . ונודע כי ה"ג אלו הם ה' היות העולים בני' ק"ל וכל הויה מהם הוא במילוי כוה יוד ה"ו ו' ה"ה העולה בני' נ"ו והענין הוא כי ה"ג הם במנלפ"ך העולים פ"ר ואם תחבר עמהם אות ה' שהיא צבינה יהיו בני' פרה"ה שהם בני' ה' היות כל אחד במילוי הנו' וכל בחי' נ"ו הוא גבו' ודין כי כל גבו' מהה' גבו' היא הויה אחת העולה נ"ו כנו' :

ונחזור לענין א' לבאר מה ענין נ"ו ואלו הנרמזים במלת אלהינו ואלהי אבותינו והכוונה הוא בב' בחי' . האי' היא כי הנה עתה יורד המקיף של ב' עטרין דחסדים וגבו' דדעת דז"א כנ"ל והנה חו"ג נקראים הויה אלהים שהם בני' יב"ק כמנין ב"פ נ"ו שבו במלות אלהינו ואלהי אבותינו ואע"פ שהעטרה הא' הוא חסד ואינה דין עכ"ז כיון שהיא בבחי' אה"מ שלו וכל א"מ הוא מן הבינו' שממ' דינו מתעטרין כנ"ל לכן אפי' העיטרה דחסד האור המקיף שלה נרמוז במלת נ"ו שהיא אה"מ . הכונה הב' היא כי י' נודע כי לד' מוחין דא"מ של התפי' יש ב' מקיפים ואח"כ יש עוד מקיף א' לכל הד' והוא מזד הבינה ואח"כ יש עוד מקיף אחר לכל המקיפים הנו' והוא מזד החכמה וכנגד זה נעשיית התפי' יש ד' קלפים לבנים חלקים בלתי כחיבי' לכריך בהם ד' פרשיות התפי' כל קלף מקיף לפרש' א' ואח"כ כולם נחונים חך הבינה עולמו של תפיל' ש"ר אשר הוא א"מ על כולם והבינה הזה הוא מזד הבי' כנודע בבחי' הקדמת ס' התי' דתפילין אימא על ברא' . ואמנם כנגד אור המקיף אשר מזד החכמה אין בו רמוז בעשיית התפי' כי הוא עליון מאד ואין לנו בו שום השגה . והנה אלו המקיפים כולם נרמוז במלות אלו כי אבותינו הם ד' מקיפי המו' הנק' אבות וב' אותיות נ"ו של אלהינו הוא המקיף מזד בינה המקיף כל ד' זכ"ו של אבותינו הוא המקיף על כולם מזד חכמה :

אדרת אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב כבר למעלה נעשה זוג אר"ה בבחי' אור המקיף שבהם כדי להוריד את האור המקיף הנק' תפי' ש"ר אבל לריך שתדע כי אור המקיף הזה

הגהות וביאורים : (א) לכאורה נראה שאין טעם זה מספיק שהרי גם מת"ת דאבא נעשה ולמה זה יקדים של אימא לאבא . ונראה לעג"ד שרכיז קיטר בלשנו ונל"ב כי כלי הכתר דז"א נעשה מחלי' התחתין דת"ת דאבא והיותו כן מקדים אמת לאבא שהרי מאז נעשה נשמת המקיף דכלי הכתר . וזהו במחלה מקדים הכלי הנמשך מזד אמת ואח"כ ואלהי אור הכתר דמלך אבא : (ב) א"ש נלעג"ד לבינה ולכתיב בנ' חיצות אלהינו ואלהי ואין לכתוב אבותינו כעבור שם המוחין באחור ואין בידי כח להכריע וכמו כן לקמן כנלע"ד . אמר מנחם כס"ה ג"כ הניטח כמו כעשה"כ ומבאר ביאור באופן שאין שום קושיא עי"ש פ"ג : (ג) נעש"ת הניטח ישאר כ"ז והוא פוג' ע"א מן אלהינו שהוא הינו . פ"ה ב' הני"ל היורד למ"ה שבו"א ושבתן ע"ע : (ד) עיין מאמרי רשב"י דף נ"ד ע"ב (ה) ה"ל עד רישי כהפי' : (ו) עיין חו"מ דקב"ל ע"ב

זהו הוא תחתון והוא למטה מן מדרגת המוחין הפנימיים של ז"א
 כי זה המקיף הנק' תפילין יולא אח"כ מוחין המוחין פנימיים לחן
 ואמנם יש עוד מקיף א' עליון למעלה ממדרגת המוחין פנימיים
 דז"א והם אותם המקיפים שגשגרו למעלה בת"ת של א' אשר
 ממנו נעשה הכתר דז"א (א) ואח"כ נכנסו המו' ההם תוך נה"י
 דא"י ונתלבשו תוך רישא דז"א ונעשו שם מוחין פנימיים (ב) ואח"כ
 חודרין ללאת בחוך במלח דז"א בסוד א"מ תחתון הנקרא תפילין
 ש"ר והרי הם ג' בחינות ועוד כי הכלים אשר בתוכם
 נכנסו המו' האלו הם נק' חב"ד אשר בראשונה היו בחי' חב"ת
 בהיות ז"א בן ז"ק מג"ת נה"י בלבד וכשהגדיל נתעלו חב"ת שבו
 ונעשו חב"ד שבו והם בחי' כלים לקבל בתוכם הג' מוחין ומלא
 כי אלו הג' כלים הם נקרא' ג' אבות אברהם יצחק ויעקב ואלו
 המקיפים שזורדים וגמשיכים עתה מונוג' הגו' דא"י (ג) נק' אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ובהיות אלו המקיפים יורדים
 למטה יש בהם ג' בחי' הא' הוא כשזורדים ופוגעים במקום אולם
 המקיפים הראשונים העליוני' שגשגרו בת"ת של הבינה. ואח"כ
 יורדים עו' למטה במקו' המו' אשר נתלבשו בנה"י דא"י ונכנסו
 גו' רישא דז"א. ואח"כ בלאחס לחוך במלח דז"א בחי' תפי' ש"ר
 כנו' ובכל בחי' מאלו בדרהם שם הם מקבלים אור מן המקום
 ההוא. ומלא כי כפי' יהי' להם שם בפ"ע בכל בחי' מאלו הג'
 הגו' וכמ"ש עתה בע"ה. ולכן נבאר בתמי' מהיכן ילאו אלו
 המקיפים השניים הנה בתחלה בימוד הק"ש ירדו למטה ד' מוחין
 דא"פ שהם מן חו"צ דא"י וצ' עטרין דעתה גם ירדו עמהם ד'
 מקיפין שהיו להם שם במקום בחי' ועתה חוזרים לרדת ד'
 מקיפים אלו התחתונים הנק' תפילין ש"ר וגמשיכים ממקום יותר
 תחתון והוא מחב"ת דא"י (ד) כי הרי אלו המקיפים הם גרועים
 במעלה מן המו' דא"פ הגו' כי הנה בדרהם ממקום מקבלים
 אור מהם ומכאן אור זה שקבלו מהם הם יכולים ללאת ולהתגוץ
 במלח בסוד תפילין כנו' ומלא כי מוחין דא"פ עם המקיפים שלהם
 נמשכו מחב"ד דא"י ואלו המקיפין הב' נמשכו מן חב"ת דא"י.
 והנה כבר נתבאר אללנו כי בזה"ל דא"י יש ז' היות דס"ג ואותיות
 המילוי של כל היות מהם הוא בגו' הכל כשתסיר אותיות
 הפשוטות. והנה אלו הם סוד ז' הכלים הגו' צפ' קהלת כי
 קהלת הוא בסוד הבינה ויש בה ז' הכלים אלו כנו' בה"ה כי
 שיר השירים וקהלה ומשלי אינן לקבל חב"ד. ועוד מ"ש צפ'
 פנחס ב"מ כי מהייה דס"ג יולא שם א"ל מנ' יודין וא'
 אשר בה וגמלא כי כשזורד א"מ התחתון דמוח חכמה יורד
 מן החסד דאימא ונק' א"ל וגם כשזורד משם במקום הד' מקיפים
 הא' ולוקח הארה משם כנו' הנה הוא לוקח ג"כ משם שם א"ל :
והענין הוא כי הוא לבדו לוקח הארה מכל הד' מקיפין שהם
 והארה הלוקח הוא שם א"ל באופן זה כי מג' מקיפין
 הא' לוקח ג' יודין ומן המקיף הד' דעטרא דגבו' לוקח אור א'
 ונעשה בו שם א"ל ועוד כי המקיף הא' הם ד' לפי שלא נתלבשו
 עדיין בנה"י דא"י אבל אלו המקי' השניים שירדו גם הם תוך נה"י
 דא"י נעשו ג' מקיפים לבד כי ב' המקיפים דב' עטרין נעשים
 מקיף א' כלול מב' ואינם נחלקים לד' מקיפים עד היותם יולא'
 בסוד התפילין ש"ר ואז נעשים ד' מקיפ' כמבואר באורך בדרוש
 התפילין. והנה כל מקיף מאלו הג' יש לו בחי' הגו' של שם א"ל
 א"מ הא' לוקח שם א"ל מחסד דא"י ואח"כ לוקח שם א"ל מכל הד'
 המקיפין הא' ע"ד הגו' וגם המקיף הב' לוקח שם א"ל בגבורה
 דא"י ואח"כ מכל ד' מקיפים הא' ע"ד הגו' וגם המקיף הג' לוקח
 שם א"ל מת"ת דא"י ואח"כ מכל ד' מקיפים הא' ע"ד הגו'. וז"ל
 ב' אותיות א"ל אשר באלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב אשר
 כבר נתבאר כי ג' מקיפים התחתונים האלו הם ג"פ אלהי אלהי
 אלהי. ועתה נריך לבאר כי כיון שאלו המקיפים הב' נמשכים
 משלש היות ס"ג חב"ת דא"י א"כ למה אינם לוקחים אלא שם
 א"ל שבהם בלבד ואינם לוקחים כל המילוי כולו של היות דס"ג
 שהיא בגי' הכל כנו' כי הרי כל אור מקיף הוא בחינת הכל כנו'
 אבל דע כי ודאי שכן הוא שלוקחים כל מילוי דס"ג שהוא בגימ'
 הב"ל לעטם הגו' אבל הענין הוא צמה שנקדים לך הקדמה אחת
 בענין הדעת והיא זאת :

דע כי בחלו המוחין פנימיים של ז"א ובכל פרטי מקיפיהם יש
 בהם צ' בחי' דעת ונק' ב' דיעות וז"ל משה"ה כי אל דעת
 ה' תרין כנוכח באדרת האינו והם דעת א' מזכיע למעלה בין
 שני מוחין דז"א הנקרא חו"צ ודעת ב' למטה מזכיע בין צ'
 עטרין דחו"צ אשר אלו הב' עטרין בכללותם הם מוח א' הג'
 הנקרא דעת כוודע. והנה מוח הדעת דאימא מתפשט צו"ק
 התחתון מחסד עד יסוד שבה כוודע כי סוד הדעת הוא אור ו'
 ונחלק לו' חלקים הגו' שהם ו' ויון וזו בחי' החסד' שיש
 באותיות המילוי דהויה דס"ג העולם בני' הב"ל על שם א"ל היולא ממנו
 כי א"ל עם אור ו' הוא צג' הב"ל כי ו' זו היא מבחי' הדעת
 כנו' ואע"פ שצ' ויון הם יתירים על צ' שמות א"ל אשר בצ'
 היות ס"ג דחסד וגבו' דאימא עכ"ל כיון ששרשם אינם רק ו'
 א' של הדעת אינם נחשבים אלא באות ו' א' ומלא כי ב' שמות
 א"ל א"ל הם מקי' מוח חכמה דז"א ומקי' מוח בינה דז"א ואות
 ו' היתירה הנכללת מצ' ויון הגו' הנשאר מחשבון מילוי הב"ל כנו'
 הוא מקיף מוח הדעת העליון דז"א המכריע בין חו"צ דז"א.
 אח"כ במקיף הג' דעת דז"א הכולל צ' עטרין כוודע הנה הוא
 בחי' אל הג' הויה דס"ג דת"ת דאימא ואו' ו' הנשאר לתשלום
 כל המילוי שהוא בגי' הב"ל כנו' היא בחי' המקיף אל בחי' דעת
 התחתון הב' המכריע בין צ' העטרין דחו"צ. והנה בחי' ג' שמות
 א"ל כבר נרמזו בגי' אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 ובחי' אור ו' של הדעת נרמזה באות ו' יתירה של ואלהי יעקב
 ואע"פ שהם צ' ויון של צ' דיעות עליון ותחתון שניהם נכללין בו' זו
 לפי שאלהי יעקב הוא המוח הג' הנקרא דעת הכולל צ' עטרין
 והוא בכללותו נק' דעת ולכן צ' ויון אלו שהם צ' הדיעות נכללין
 בו ביחד באות ו' של ואלהי יעקב כנו' ועוד כי הנה עיקרם אינה
 אלא ו' א' שבדעת שבבינה שנחלק לו"ק כנו'. גם ו' זו של ואלהי
 יעקב רומז כללות הכל שהם ד' מוחין וצ' דעות הרי ו'.
 והרי נתבאר בחי' האור שקבלו אלו המקיפים הב' מן הבחי' א'
 שירדו שם שהם ד' מקיפים הא' והם צ' אותיות א"ל של אלהי
 כנו'. ומן הבחי' הב' שהוא בדרהם למקום המוחין הפנימיים
 ממש כי גם משם לקחו הארה. והנה היא אות ה' של אלהי'.
 ומן הבחי' הג' שהיא צעת לאחס לחוך בסוד תפילין במלח גם אז
 לקחו הארה מהכחה נימא דעטרי דא"י והוא אות א' של אלהי'.
 וגמלא כי ג' ההארות שלקחו מכל ג' המקומות הם נקראים
 אלהי' א"ל ה' י' וע"ש נקרא אלו המקיפים הב' אלהי אלהי
 כנ"ל. וכבר נתבאר ענין צ' אותיות א"ל איך נלקחו ממקום
 המקיפים הא' וטעם שנבאר צ' אותיות אחרות שהם ה"י מאלהי'
 נבאר תחלה מה ענין אלו ההארות של א"ל ומה נעשה בהם :

דע כי הנה נמלא שיש בג' המקיפים האלו הב' ע' יודין וג'
 אלפין בג' שמות א"ל אשר בהם כנו' וע' היודין אשר
 נלקחו מנ' מקיפין הא' שהם חו"צ ועטרא דחסד אחר אשר
 נתנוולו ילאו בבחי' תפילין במלח דז"א נמשכו ונתפשטו ונעשו
 א"מ אל כל ע' ספי' דז"א בבחי' החילו' הגו' שם בכל ספי' דז"א
 כנו' אללנו בדרוש שמות הספי' בסוד אורות המקיפין וכנו' שם
 כי בכל ספירה יש ג' בחינות פנימי' ואמלצי ומילון וכולם בסוד
 א"פ וכנגדם ג' בסוד א"מ :

והנה הם מתחלקים בסדר הזה כי ג' היודין של המקיף דמוח
 חכמה אשר לקחם מנ' המקיפים הראשונים שהם חו"צ
 ועטרא דחסד הנה הם מקיפים אל ג' ספירות קו יעין דז"א והם
 חח"ן שבו. וגי' יודין דמקיף צ' של בינה מקיפים לג' ספירות קו
 שמאל שבהם בגי' ה' וגי' יודין דמקיף ג' של עטרא דחסד
 מקיפים לג' ספירות קו חמשי' שבו שהם דת"י ושאר עתה בחי' ח'
 אור ו' הנשאר מתשלום חשבון מילוי הב"ל שהוא בחי' הדעת
 כנ"ל. ואמנם הם ג' ויון אשר בג' המקיפים מנ' מילוי ס"ג שמהם
 נתפשטו ג"פ א"ל א"ל א"ל כנו' ומאלו נעשה בחי' הפה דז"א בחי'
 הב' השפתיים והלשון שבו אשר הם בחי' נה"י שבהם. ואמנם ג'
 האלפין אשר בג' המקיפים הב' האלו אשר לקחום ממקיף הד'
 הא' הנק' עטרא דגבו' אלו הם מתפשטים בצוק' דז"א אשר היא
 עתה אב"א והיא בסוד נקודה בלבד וכמשכים בה ג' אלפין אלו
 כדי

הגרות וביאורים : א) קודם שמתפשטו המוחין הפנימיים בנה"י דאימא. סכ"י השת"ש ז"ע ז"ל : ב) נ"ב ועשה כשאלו המקיפים השניים יורדין פינען ג"כ
 כמותן ואח"כ כו' כך הוא גירסת סכ"י יאן מיהרש"ש ז"ע דז"ו ע"א. קן הוא ג"כ בשפת"ה פ"ג דר"ה : ג) עיין לעיל דל"ד פ"ב והוא דרוש ד' דעמידה דשם
 כתב שמקיפין דא"י אין כח לקבל לשלום. יענין בנה"ש ד' נ"ה שכתב דאימא דרוש מדבר בבחי' חסדיות דרוש זה דר"ה מדבר בבחי' פנימיות
 דחסדיות. ש"ס : ד) כנראה שהוא להורידם למטה לנה"י בצעמידה שהוא בנה"י. מהרש"ש דס"ט אות ב' : ה) חו"ת ד"ו ע"א :

לכבוד את ה' כסא אברהם עבד ה' א'

לחש: גר"ן דישסו"ת לנה"ן דבינה דז"א ביום א' דאח' דאח' דפנימיות
חזרה: חו"ב דישסו"ת לחו"ב דבינה דז"א ביום ב' דאח' דחיצוניות

פְּרִיָה יא

לחוריד י' להויה ולהעלות א' ללדני

יכוין להמשיך ו"ק לאחור לאחור לחכמה דכתר, לבינה [בחזרה לחכמה וכתר] לחכמה, (מחז"ל דז"א) עם ו"ק לללמי המוחין יוד"ה ה"י דקס"א עם הנרנח"י לו"ק דלח' דלח' לחכמה דכתר
דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דבינה דז"א והס אוח' ו' להויה.

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה
יוד הי

אהיה יהוה
יהוה יהוה
יוד הי

אהיה
יהוה
יוד הי

יוד יהי דקס"א

(1)

לו"ק דלח' דלח' לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דבינה דז"א

ג' כלי גבורה דז"א

אלף, אלף למד, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מס

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יוו

ג' כלי חסד דז"א

א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

אהיה
יהוה
יוד הי

אהיה יהוה
יהוה יהוה
יוד הי

אהיה
יהוה
יוד הי

ג' כלי סוד דז"א

און צבאו צבאו צבאו
און

ג' כלי יסוד דז"א

יאוד ונוני
שין, שין דלת, שין דלת יוד
שין דלת יוד

ג' כלי נלח דז"א

יוו צב צב צב
צב

שחרית ראש השנה

רכו

הוה יוד יוד יוד זה דא די וו ואו ואו זה דא די אאא ללל איש דודו נוי יד
ולמשך מאלף דקנ"א דלימא שזורה רי"ו, ג' ס"ג עם שלשים אוחיותיהם העולה רי"ז.
(כ"ח א"ג ק"ל)

~~אלף הה יוד הה~~

יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי

מספר

אוחיות

לחמ"ן בג"ה דת"י דכ"ן למ"ה ודכ"ן דכינה דז"א.

למשך ו"ק של המוחין והרי"ן

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

3
6'2

לחמ"ן בג"ה דת"י דכ"ן למ"ה ודכ"ן דכינה דז"א

לחמ"ן בג"ה דת"י דכ"ן למ"ה ודכ"ן דכינה דז"א
לחמ"ן בג"ה דת"י דכ"ן למ"ה ודכ"ן דכינה דז"א

לחמ"ן בג"ה דת"י דכ"ן למ"ה ודכ"ן דכינה דז"א
לחמ"ן בג"ה דת"י דכ"ן למ"ה ודכ"ן דכינה דז"א

לחמ"ן בג"ה דת"י דכ"ן למ"ה ודכ"ן דכינה דז"א
לחמ"ן בג"ה דת"י דכ"ן למ"ה ודכ"ן דכינה דז"א

לחמ"ן בג"ה דת"י דכ"ן למ"ה ודכ"ן דכינה דז"א
לחמ"ן בג"ה דת"י דכ"ן למ"ה ודכ"ן דכינה דז"א

לחמ"ן בג"ה דת"י דכ"ן למ"ה ודכ"ן דכינה דז"א
לחמ"ן בג"ה דת"י דכ"ן למ"ה ודכ"ן דכינה דז"א

לחבר י"ה דמוחין עם ו"ה תפארת ומלכות.

לחבר י"ה דמוחין עם ו"ה תפארת ומלכות גי'
מ"ו.

מלוי דע"ב זה מאבא ומחכמה דז"א לנוק'.

יהוה

יוד הי וה

יוד הי ויו הי

גי' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהוה

יוד הא ואו הא

אב גד הו וזו טי כל

מז סע פצ קר שת

לנוק' |

להמשיך [ז"א עב] הארת הכ"ב אחוון מיסוד דאימא

שכחב"ד דז"א לנוק'.

1832

כאן

①
ע"ה: 22

להמשיך הארת ה"ג מיסוד דאימא ליסוד דז"א

מנצפ"ך

לג' כלי יסוד דז"א

יאור ונו הי

שין, שין דלת, שין דלת יוד

שין דלת יוד

יו | >

וקם נעשה הויה אחת

ומשם לדעת דנוק' וקם מתחלקים לה' היות גי'

ק"ל

יהוה יהוה

יהוה

יהוה יהוה

י יה יהו יהוה

ומשם מתפשטים בחג"ת שלה בחי' ריבוע

גי' ע"ב.

והרי כ"ו ק"ל ע"ב גי' ברוך

והמשיך יסוד דאבא המלוכש ביסוד דאימא ליסוד דז"א ולהמשיך הארת ב' היסודות עם הארת

הח"ג לנוק' 1.

להמשיך כל הארות הנז' דכך פניס למל' דכתר דז"א ודרך פניס ואתור דמל' דחכמה שהוא גי' ברוך

יהוה - ה"ז - יהוה - כ"ו

יהוה יוד הא ואו הא ע"ב

8- יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא ק"ל ס"ה גי' ברוך

שחרית ראש השנה

הוה יוד יוד יוד הוה הא הו ו ווא ווא הוה הא הו אאא ללל איש דוד נוי יו

רי"ו א'

והג' גבורות דהג' מתפשטים פריבוע והס' ג' ע"ב גי' רי"ו.

י יה יהו יהוה
י יה יהו יהוה
י יה יהו יהוה

רכט

רי"ו

כה"מ

להמשיך כל הארות הנו' לטוק' העומדת בכריאה, ע"ב (א) [רי"ו] כ"ב כה"מ
ט"ק ע"ב ג' רי"ו
ב"ק הק"ו ע"ב

וגם להמשיך לה ממלכות דז"א הויה ולדנות וריבוע אלנות העולים רי"ו.

יאהדונהי
א אד אדנ אדני

יאהדונהי ז"א

להמשיך לטוק' שבכריאה הארה מאחורי יסוד דז"א מספר הוי"ה ולדנות, וה' פעמים כ"ה מח"ג נה"י והס' כמספר רי"ו.

יהוה יהוה

יהוה וקכ"ה
יהוה ס"ה רי"ו

יאהדונהי ז"א

להמשיך לטוק' שבכריאה מאחורי נו"ה דז"א הארת הוי"ה ולדנות וה' פעמים כ"ה מדח"ג נ"ה.

יהוה יהוה

יהוה וקכ"ה
יהוה ס"ה רי"ו

יטוין להמשיך לטוק' שבכריאה הארה מאחורי התפארת דז"א הוי"ה ולדנות וג' מ"ב דע"ב ס"ג מ"ה.

יהוה יאהדונהי יהוה

יוד הי ויו הי יוד ויו דלת, הי יוד, ווא אלף ווא, הי יוד
יוד הא ווא הא יוד ווא דלת, הא אלף, ווא אלף ווא, הא אלף
(ס"ה גי' רי"ו ע"ב)
ס"ה גי' רי"ו

להמשיך מן הטוק' ה' אחרונה דהויה לנקודתה שבהיכל ק"ק דכריאה הנק' אלני את כל האורות הנו' שסם הארת המוחין דו"ק עם האורות העולים כמס' ברוך וגם הרי"ו וזו גם היא נקראת ברוך]

גם נקראת (הטוק' שבכריאה) ברוך על ידי הרי"ו שנתחבר עם י"ב אותיות לאדני' שסם רי"ו וי"ב גי' ברוך.

י יה יהו יהוה
י יה יהו יהוה
י יה יהו יהוה

רי"ו ב'

אלף דלת נון יוד

רי"ו

ס"ה גי' ברוך

ע' יק לבוין טונת הרי"ו בשחרית בלבר בלתש ובחזרה וכמ"ש בשע"ב דרוש ו' דר"ה וכמ"ש הרב זמרת הארץ וכ"כ בדב"ש אות ס"ט שכן מנהג ק"ק חסידים בית אל תכנ"ו וכן המנהג כישיבת רחוב"ג וכמ"ש בגאון פת"ג זאק"ל עמ' י"ב וכן מנהגינו בק"ק חסידים "נהר שלום" תכנ"ו וכ"ע והיע"א.

סידור רחובות הנהר
לברך את ה' כשא אברהם עבד ה' א'

אתה יא

להוריד י' להויה ולהעלות א' להויה.

יכוין להמשיך הארת הג"ר לאחור לאחור לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דתבונה מע"ג
רישא דז"א, עם ג"ר דללמי המו' שהם אל"ף היי' דקס"א עם הגרנח"י. לג"ר לאחור לאחור לחכמה
דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דבינה דז"א.

ובתחילה ימשיכם לחכמה דניקוד הגו' שהיא אות י', ומשם לבינה אות ה', ומשם לו' תפארת דניקו'
הגז', ומשם למלכות ה' אחרונה.
לחכמה אות י'

להמשיך הארת הג"ר לאחור לאחור לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דתבונה.

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

אך וְיָיִן דקס"א

ולהמשיך מאות א' דקס"א שצורה רי"ו מספר ג' ע"ב דיוקן העולה רי"ו, לחכמה דז"א

~~אלף הי יוד הי~~ רי"ו

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

לג"ר דלח' דלח' לחכמה דכתר דנר"ן [לחיה ויחידה] דבינה דז"א

ג' כלי חכמה דז"א שהוא י'

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהודה

יוד הא ואו הא

ומשם לבינה

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

אך וְיָיִן דקס"א

~~אלף הי יוד הי~~ רי"ו

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי

ולהמשיך י' שהוא לחכמה דז"א לגבי ה' שהוא בינה דז"א שצורתה רי"ו ונעשה הו

ג' כלי בינה דז"א ה'

אלף, אלף הא, אלף הא יוד

אך וְיָיִן דקס"א

אלף הא יוד הא

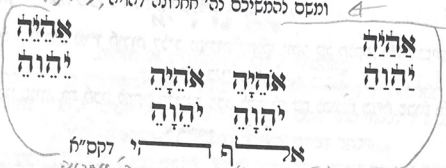
אך וְיָיִן דקס"א

סידור רחובות הנהדר

לברך את ה' כשאתם עובדים את ה'

ומשם למשיכם לה' אחרונה יהיה, > ג"ו;

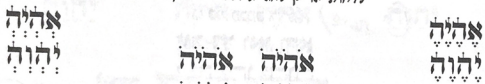

לכתב"ד דאח' דאח' דחכמה דכתר דבינה [דחכמה וכתר] דבינה דיעקב ורחל שניורה ר"ו, ועם היו"ד הם

רי"ו.

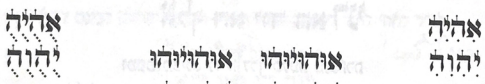
יהוה רי"ו

לדחות הו"ק לחג"ת ונה"י דיעקב ורחל.

דיעקב ורחל

לחג"ת

דיעקב ורחל

לנה"י

הוה יוד יוד יוד זה הא די וו ואו זה הא די אאא ללל איש דוד נוי יה לחבר א"ה דמוחין עם י"ה לחו"ב

אהיה

לחבר אלף ה"י דמוחין מלאים עם י"ה לחו"ב

אלף הי יה

להמשיך מלוי דקס"א מאימא ומבינה דז"א לנוק.

אלף הי יוד הי

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף הא, אלף הא יוד

אלף הא יוד הא

אלף הא יוד הא

או ויו

(שזירא) (ק"ץ)

וע"י הארת מלוי דקס"א הגז', יכוין להמשיך לנוק' עג"ר דמוחין הגז', הכ"ב אחוון עלמם הרמוזים בא"ת

לחתה, כל אות כלולה מעשר חוץ מ' אותיות שרשגי גיכ"ק ונשאר כמספר רי"ז. וזה הרי"ז יכוין

אותם בניור א' לחתה (רי"ז).

אתה

רי"ז

ל ל ל ל ל ל ל ל ל ל	א א א א א א א א א א
מ מ מ מ מ מ מ מ מ מ	ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב
נ נ נ נ נ נ נ נ נ נ	ג ג ג ג ג ג ג ג ג ג
ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס	ד ד ד ד ד ד ד ד ד ד
ע ע ע ע ע ע ע ע ע ע	ה ה ה ה ה ה ה ה ה ה
פ פ פ פ פ פ פ פ פ פ	ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו
צ צ צ צ צ צ צ צ צ צ	ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז
ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק	ח ח ח ח ח ח ח ח ח ח
ר ר ר ר ר ר ר ר ר ר	ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט
ש ש ש ש ש ש ש ש ש ש	י י י י י י י י י י
ת ת ת ת ת ת ת ת ת ת	כ כ כ כ כ כ כ כ כ כ

רי"ז ג'

(במשל אב' צב"ח)

10
רי"ז ג'::
[א.ג.]

דוונג כ"א ג'

(5) א.ג. ה

רי"ז (10) (ה"א) לביק ל רי"ז לביק

לכרך את ה' כשא אברהם עבד ה' א'

ר"י"ו ד'

להמשיך לטוק' שבכריאה (אחות ה' של אחתה ה' אותיות **מנצפ"ך** שהם סוד הוי"ה א', ולהמתיק בהוי"ה זו את נפ"ך לטוק', והוי"ה ונפ"ך גי' רי"ו ויכוין אותו בליור תיו דלחתה כזה.

ארה = **יהוה** (כ"ו) **צפך** [ק"ץ] רי"ו

ר"י"ו ד'

יכוין לכלול ולחבר ב' רי"ו לכ"ב אותיות ומנפ"ך, ברי"ו אחד, כי א"ה דלחתה הם א"ה דלחיה והתי"ו בליור רי"ו הוא י' ה' דלחיה גי' כ"א, כל אחד כלול מעשר ס"ה גי' כ"ו, ועס ו' אותיות מילוי דקס"א גי' רי"ו.

ארה
אהיה

אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה אהיה
אהיה אהיה גי' כ"ו

מלואות האה"ה בג' מילויים והם גי' תנ"ה ולהמשיכם לטוק', ועל ידם תעלה טוק' בזקופות בה' מקומות של הוי"ה ודלני גי' תנ"ה.

יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה

יאהרונה
יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה

מ"ו דכריעה א' וק"ס דכריעה ב' גי' מקו"ס.
להמשיך לטוקבא הויה בהכאה גי' מקו"ס.

מ"ו דכריעה א'	מ"ו דכריעה ב'	מ"ו דכריעה ג'	מ"ו דכריעה ד'
10	10	10	10
4	4	4	4
6	6	6	6

יום א' - אה' דאה' (נקרא אה') ואה' דפנים (דפנימיות, הנקרא בטבלה פנימיות) (ע"י סוף אור הלכה - חלק פרי עץ הזן)

פרצוף ד' חכמה אימא עיי	זו"ן ג' כלים (1) (מוסף)	ג"ר ד"י (2) בנה	פנימיות (אה')		פנימיות (פנים)		פנימיות (אד')		פנימיות (אד') (פנים)	פנימיות (פנים) (אד')	פנימיות (אד') (פנים)	פנימיות (פנים) (אד')
			ג"ר ד"י	ו"ך נר"ן	ג"ר ד"י	ו"ך נר"ן	ג"ר ד"י	ו"ך נר"ן				
פרצוף ג' בנה	ז"א פנימים כלים (שחרית)	ג"ר ד"י	ו"ך נר"ן	פנימיות (פנים)	פנימיות (פנים)	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')
		ג"ר ד"י	ו"ך נר"ן	פנימיות (פנים)	פנימיות (פנים)	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')
תכונה	נק' כלים אמציעים (פגרה) וחדיעונים (ערבית)	ג"ר ד"י	ו"ך נר"ן	פנימיות (פנים)	פנימיות (פנים)	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')
		ג"ר ד"י	ו"ך נר"ן	פנימיות (פנים)	פנימיות (פנים)	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')	פנימיות (אד')

מנחה	מוסף	שחרית	ערבות	סדר התפילות
אמציעים - נק'	כל ג' כלים (1) - זו"ן	פנימים - ז"א	חוצינים - נק'	כלים
לחש	לחש	לחש וזוהרה של שחרית)	לחש	לחש / זוהרה
פנים	פנים	פנים (רשורית)	פנים	אה' / פנים
אה'	אה'	אה'	אה'	
מלך	מלך	שופר (מיושב)	שופר (מיושב)	מיקום בתפילה
עד "באהבה" עזרה..	עד "באהבה" עזרה..	עד "באהבה" עזרה..	עד "באהבה" עזרה..	

(1) ע"י פרי עץ הזן ריש עמוד ד', ג' כלים (פנימי), אמציעה, חיצוני).
 ע"י סידור חלק ר"ח, דף פ"ט ע"א, יש בזה שיטות שונות.
 ע"פ הפתח עיינים דף צ"א סע"ב, רק כלי פנימי.
 בסידור מובא גם כתר וחכמה, במקום ד"י, וכן בכל הסידורות.
 בסידור מובא גם פינה, במקום נר"ן (נשמח נחשב בחינת פינה). וכן בכל הסידורות.
 (2) בסידור מובא גם כתר וחכמה, במקום ד"י, וכן בכל הסידורות.
 (3) בסידור מובא גם פינה, במקום נר"ן (נשמח נחשב בחינת פינה). וכן בכל הסידורות.

